

Забидий / ВАҲИЙНИНГ БОШЛАНИШИ КИТОБИ / 667-ҳадис

667/1344 – عَنْ عُقْبَةَ بْنِ عَامِرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ خَرَجَ يَوْمًا، فَصَلَّى عَلَى أَهْلِ أُحُدٍ صَلَاتَهُ عَلَى الْمَيِّتِ، ثُمَّ انْصَرَفَ إِلَى الْمِنْبَرِ فَقَالَ: «إِنِّي فَرَطُكُمْ، وَأَنَا شَهِيدٌ عَلَيْكُمْ، وَإِنِّي وَاللَّهِ لَأَنْظُرُ إِلَى حَوْضِي الْآنَ، وَإِنِّي أُعْطِيتُ مَفَاتِيحَ خَزَائِنِ الْأَرْضِ، أَوْ: مَفَاتِيحَ الْأَرْضِ، وَإِنِّي وَاللَّهِ مَا أَخَافُ عَلَيْكُمْ أَنْ تُشْرِكُوا بَعْدِي، وَلَكِنْ أَخَافُ عَلَيْكُمْ أَنْ تَنَافَسُوا فِيهَا».

667.1344. Уқба ибн Омирдан ривоят қилинади:

«Бир куни Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам чиқиб, Уҳуд аҳлига маййитга ўқиладиган жанозани ўқидилар. Сўнгра минбарга чиқиб: **«Мен сизлар учун фаратман*. Мен сизларга гувоҳман. Аллоҳга қасамки, мен ҳозир ҳовузимга Ҳавзимга қараб турибман. Менга ер хазиналарининг калитлари [ёки ернинг калитлари] берилди. Аллоҳга қасамки, мендан кейин мушрик бўлиб кетишингиздан қўрқмайман, бироқ унинг (яъни дунё) учун талашишингиздан қўрқаман»**, дедилар».

Манба: hadis.islom.uz

